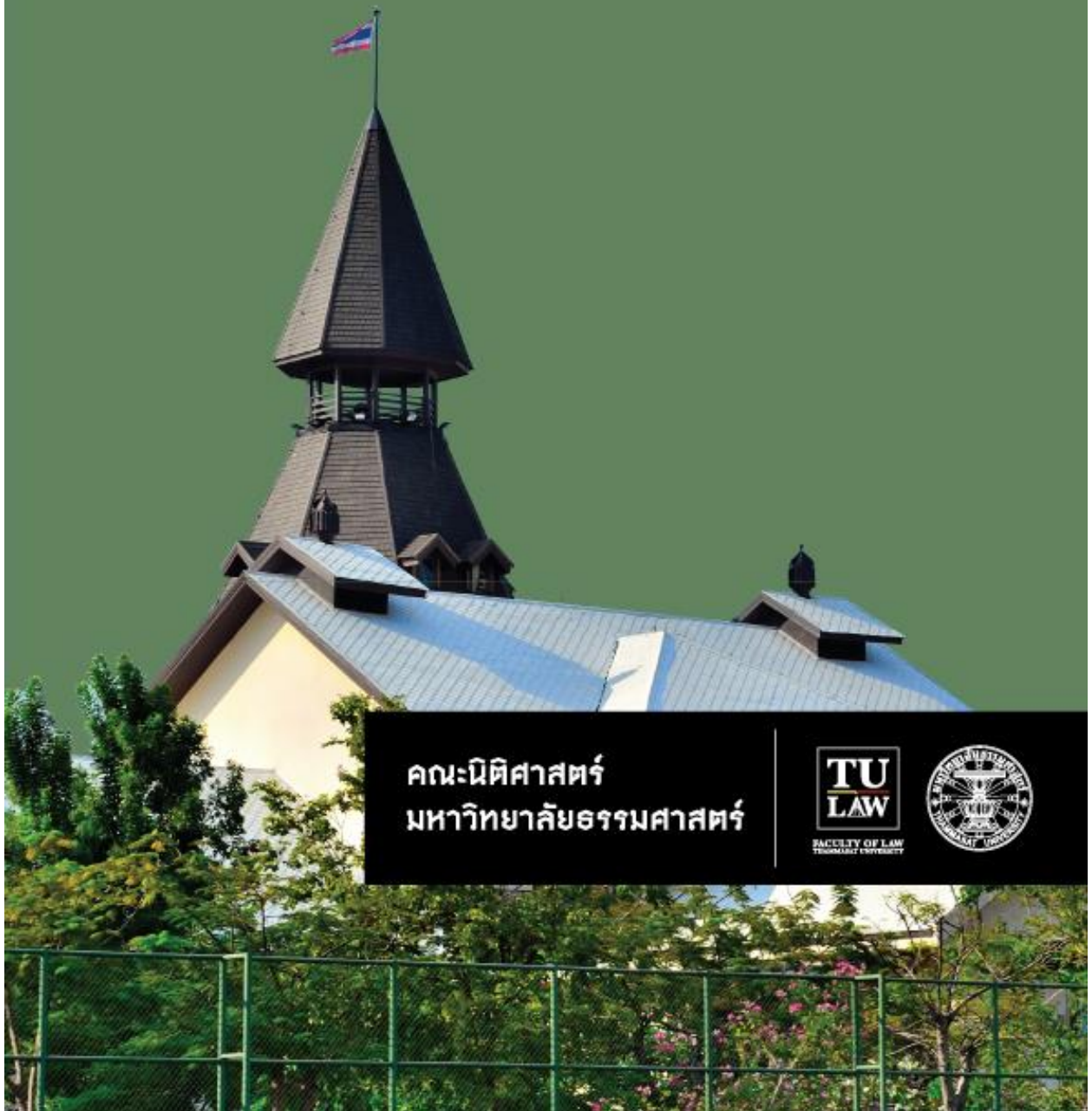

ปริญญาเอก

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คู่มือนักศึกษา

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

สารบัญ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลหลักสูตร

- 1.1 ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 1.2 แผนการศึกษา
- 1.3 รายชื่อคณาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา
- 1.4 รายชื่อผู้บริหารหลักสูตร

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะการศึกษา

- 2.1 ข้อเสนอแนะการจดทะเบียนรายวิชา
- 2.2 การวัดระดับภาษาต่างประเทศ
- 2.3 ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์
- 2.4 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร
- 2.5 ระบบการใช้งานห้องสมุด

ข้อบังคับและประกาศต่างๆ

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561
2. ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการสอบภาษาต่างประเทศสำหรับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2562
3. ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ. 2559
4. ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง การลงทะเบียนเรียนรายวิชาข้ามหลักสูตร พ.ศ.2560
5. ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง การลงทะเบียนเรียนรายวิชาข้ามสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560
6. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2547

ส่วนที่ 1 ข้อมูลหลักสูตร

1.1 ปรัชญาของหลักสูตร

มุ่งเน้นการศึกษาในเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกระบวนการยุติธรรม การบริหารจัดการองค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร การบริหารเงินและงบประมาณ การบริหารทรัพยากรบุคคลและบทบาทผู้พิทักษ์ในกฎหมายทั้งในทางสารบัญญัติและวิธีสบัญญัติที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปกับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากกรณีศึกษาในชั้นเรียนและการศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศ การนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนการค้นคว้าวิจัยด้วยตนเอง เพื่อสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบในประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งระดับชาติและระดับภูมิภาคและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยคำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทัดเทียมกับนานาประเทศและสอดคล้องกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วตามภาวะของเศรษฐกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคโลกาภิวัตน์

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้คุณลักษณะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร มีคุณลักษณะ ดังนี้

- 1) มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารกระบวนการยุติธรรมและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการองค์กรในกระบวนการยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นการรองรับต่อแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ อันสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ในเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการ
- 2) มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่เกื้อหนุนต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยในภาพรวม
- 3) มีความรู้ความสามารถและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพทัดเทียมกับผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นนำของต่างประเทศ
- 4) มีทักษะความสามารถในด้านวิชาการสามารถแสวงหาความรู้ใหม่และทันสมัยตลอดจนนำความรู้ดังกล่าวไปช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมตลอดจนสังคมและประเทศชาติ

1.2 แผนการศึกษา

ปีการศึกษาที่ 1			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
บย 700 ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์	3 หน่วยกิต	บย 800 ประเด็นคัดสรรในการบริหาร กระบวนการยุติธรรมชั้นสูง	3 หน่วยกิต
บย 701 ทฤษฎีว่าด้วยการบริหาร กระบวนการยุติธรรม	3 หน่วยกิต	บย 801 การบริหารกระบวนการยุติธรรม เปรียบเทียบ	3 หน่วยกิต
		บย 802 บัณฑิตสัมมนา	3 หน่วยกิต
สอบภาษาอังกฤษ		สอบภาษาอังกฤษ	
		สอบวัดคุณสมบัติ	
รวม	6 หน่วยกิต	รวม	9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต	บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต
รวม	9 หน่วยกิต	รวม	9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต	บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต
สอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์		*การจัดสัมมนาและการนำเสนอผลงานในการ สัมมนาอย่างน้อย 1 ครั้งตลอดระยะเวลา การศึกษา	

ดุขฎฐฎฎฎฎ

บย. 900 ดุขฎฐฎฎฎฎ

36 หน้วยกิต

JA 900 Dissertation

การสร้างค้องการว้จ้ย และการด้าเนินการว้จ้ยอันก้อให้เกดองค้ความรู้ใหม่ในสาขาวิชาการ
บริหารกระบวนการยุดิธรรม การเร้ียบเร้ียงและนำเสนอดุขฎฐฎฎฎฎเพื่อเผยแพร้ อย่างมีจ้ริยธรรมทั้งในการทำ
ว้จ้ยและการเผยแพร้ผลงานวิชาการ

Drafting and pursuing project research that expands knowledge in justice
administration. A preparation and presentation of dissertation in order to conduct and
publish scholarly works in an ethical manner.

1.4 รายชื่อผู้บริหารหลักสูตร

ศาสตราจารย์ ณรงค์ ใจหาญ
ผู้อำนวยการโครงการ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

ศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต
คณะกรรมการดำเนินโครงการปรัชญาดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

ศาสตราจารย์ ดร. ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช
คณะกรรมการดำเนินโครงการปรัชญาดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

รองศาสตราจารย์ ดร.ปกป้อง ศรีสินิท
คณะกรรมการดำเนินโครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

รองศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร สร้อทวัฒน์
คณะกรรมการดำเนินโครงการ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

อาจารย์ ดร.ลลิต ก่อวุฒิกุลรังษี
คณะกรรมการดำเนินโครงการ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ จันทโชติ
คณะกรรมการดำเนินโครงการ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะการศึกษา

2.1 ข้อเสนอแนะการจดทะเบียนรายวิชา

นักศึกษาสามารถจดทะเบียนรายวิชาทาง <https://reg.tu.ac.th/> โดยกำหนดการจดทะเบียนลักษณะรายวิชาจะกำหนดเป็น 2 ช่วง คือ การจดทะเบียนในช่วงเวลาปกติ และ ช่วงจดทะเบียนล่าช้า เพิ่ม-ถอน ซึ่งการเปิดระบบจดทะเบียนรายวิชาจะมีขึ้นก่อนเปิดภาคการศึกษานั้นๆ

รายวิชาที่เปิด ในปีการศึกษาที่ 1

ภาคเรียนที่ 1

บย 700 ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์	3 หน่วยกิต
บย 701 ทฤษฎีว่าด้วยการบริหารกระบวนการยุติธรรม	3 หน่วยกิต
รวม	6 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2

บย 800 ประเด็นคัดสรรในการบริหารกระบวนการยุติธรรมชั้นสูง	3 หน่วยกิต
บย 801 การบริหารกระบวนการยุติธรรมเปรียบเทียบ	3 หน่วยกิต
บย 802 บัณฑิตสัมมนา	3 หน่วยกิต
รวม	9 หน่วยกิต

รายวิชาที่เปิด ในปีการศึกษาที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต
รวม	9 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2

บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต
รวม	9 หน่วยกิต

รายวิชาที่เปิด ในปีการศึกษาที่ 3

ภาคเรียนที่ 1

บย 900 ดุษฎีนิพนธ์	9 หน่วยกิต
รวม	9 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2

บย 900 ดุษฎีนิพนธ์

9 หน่วยกิต

รวม

9 หน่วยกิต

หมายเหตุ : นักศึกษาต้องผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (QE) ก่อน จึงจะสามารถลงทะเบียนรายวิชา บย 900 ดุษฎีนิพนธ์

การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(1) นักศึกษาต้องจดทะเบียนวิชาไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต โดยไม่นับรวมหน่วยกิตของดุษฎีนิพนธ์ และมีค่าเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

(2) การสอบวัดคุณสมบัติจะประกอบด้วยการสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า ไม่เกินปีการศึกษาละ 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 เดือนมิถุนายน ครั้งที่ 2 เดือนกันยายน ครั้งที่ 3 เดือนมีนาคม โดยคณะกรรมการนิติศาสตร์จะแต่งตั้งกรรมการสอบวัดคุณสมบัติไม่น้อยกว่า 3 คน

(3) นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ(ผ่าน) P ภายใน 3 ครั้ง มิฉะนั้นจะถูกถอนชั้นออกจากทะเบียนนักศึกษาและผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระเบียน

ประเมินความก้าวหน้าดุษฎีนิพนธ์

ในภาคการศึกษาที่นักศึกษাজดทะเบียนลักษณะ รายวิชา บย 900 ดุษฎีนิพนธ์ นักศึกษาต้องทำการยื่นประเมินความก้าวหน้าภายในกำหนดวันเวลาที่บัณฑิตศึกษากำหนด โดยเกณฑ์ในการประเมินความก้าวหน้าหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรมมีดังนี้

กิจกรรมการประเมินความก้าวหน้า	จำนวนหน่วยกิตดุษฎีนิพนธ์ ที่ได้รับการประเมิน (หน่วยกิต)
1. มีบทนาและทบทวนวรรณกรรม	9
2. มีความก้าวหน้าในการค้นคว้าและเรียบเรียงดุษฎีนิพนธ์	9
3. มีความก้าวหน้าในการดำเนินการเรียบเรียงดุษฎีนิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้เสนอสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์	9
4. มีการดำเนินการเรียบเรียงดุษฎีนิพนธ์เพิ่มเติมและได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้เสนอสอบดุษฎีนิพนธ์	9

2.2 การวัดระดับภาษาต่างประเทศ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก จะสำเร็จการศึกษาได้ ต้องมีคะแนนภาษาอังกฤษหรือระดับการทดสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษได้ค่าระดับ P (ผ่าน)

โดยนักศึกษสามารถยื่นผลการทดสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษดังนี้

(1) TOEFL (Paper-based) หรือ TOEFL – ITP (Institutional Testing Program) หรือ TU – GET (Paper-based) 550 คะแนนขึ้นไป

(2) TU-GET (Computer-based) 79 คะแนน ขึ้นไป

(3) TOEFL (Internet-based) 79 คะแนน ขึ้นไป

(4) IELTS ระดับ 6.5 ขึ้นไป

(5) ผลการสอบภาษาต่างประเทศตามที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการจัดสอบ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่เหมาะสมไม่น้อยกว่า 3 คน โดยจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา เพื่อดำเนินการและควบคุมการสอบให้ได้มาตรฐาน

2.3 ขั้นตอนการทำดัชนี

1. การหาหัวข้อดัชนี

ในส่วนของการหาหัวข้อดัชนีนี้ ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการทำดัชนี เพราะเป็นตัวกำหนดว่าดัชนีนั้นจะทำเรื่องอะไร ขอบเขตการศึกษากว้างแคไหน ดัชนีจะออกมาในทิศทางใดนั้น ขึ้นอยู่กับหัวข้อที่จะทำทั้งสิ้น ขั้นตอนนี้นักศึกษาจึงต้องตัดสินใจให้ดีในการเลือกหัวข้อ เพราะหากเลือกหัวข้อผิดพลาดไป ก็อาจต้องมาหาหัวข้อกันใหม่อีก ทำให้เสียเวลาอย่างมาก หรืออาจส่งผลกระทบต่อถึงกับไม่สามารถที่จะทำดัชนีให้สำเร็จตามกำหนดเวลาได้

โดยการเลือกหัวข้อดัชนีนั้น มีข้อพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการเลือกหัวข้อของนักศึกษาได้ ดังนี้

1. หัวข้อที่เลือกนั้นควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจ หรือเป็นที่สนใจในสังคมอยู่ขณะนั้น คือมีประเด็นพิจารณาถกเถียงกันอยู่ มิใช่เป็นเรื่องที่มีข้อยุติยอมรับกันโดยทั่วไปแล้ว ก็ไม่มีอะไรให้วิเคราะห์เพื่อให้เกิดอะไรใหม่ๆได้อีก

2. ไม่ควรเลือกหัวข้อที่ซ้ำกับดัชนีวิจัย หรือบทความที่มีผู้อื่นทำไปแล้ว โดยหากจะทำได้จริงๆก็ต้องเป็นการมองในมุมใหม่ๆ หรือเพิ่มเติมให้กว้างขวางกว่าเดิมหรือหักล้างข้อวิเคราะห์วิจารณ์ ข้อเสนอ หรือข้อเสนอแนะ และนำเสนอสิ่งใหม่ๆที่ต่างจากของเดิม โดยนักศึกษาควรตรวจสอบหัวข้อดัชนีของทุกมหาวิทยาลัยเสียก่อนว่าหัวข้อที่สนใจจะทำนั้น มีผู้ทำไปแล้วหรือไม่ โดยหากเป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สามารถขอดูได้ที่งานบัณฑิตศึกษา

3. หัวข้อที่เลือกนั้นควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา หรือเน้นเรื่องที่มีความชอบ หรือมีความถนัด หรือได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นอยู่ หรือเคยมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เพราะหากนักศึกษาทำดัชนีในหัวข้อที่สนใจที่ชอบ หรือที่ปฏิบัติงานอยู่หรือมีประสบการณ์กับเรื่องนั้นๆแล้ว นักศึกษาจะสามารถทำดัชนีนั้นได้อย่างราบรื่น เนื่องจากมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีความรู้ความเข้าใจในหัวข้อที่เลือกทำมากในระดับหนึ่งที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไปให้สำเร็จ

4. นักศึกษาอาจหาหัวข้อจากการอ่านหรือค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ตำรากฎหมาย คำพิพากษาของศาลยุติธรรม คำวินิจฉัยของศาลปกครองหรือศาลรัฐธรรมนูญ ความเห็นของคณะกรรมการ กฤษฎีกา หรือแม้แต่การเข้าร่วมประชุมสัมมนาต่างๆก็ได้ โดยจะเป็นการช่วยตรวจสอบด้วยว่าหัวข้อที่นักศึกษา จะเลือกนั้นเป็นหัวข้อที่มีข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการเขียนวิทยานิพนธ์หรือไม่ เพื่อให้ศึกษามีแหล่งข้อมูลพอ ครอบคลุมมากพอเพื่อใช้ในการเขียน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงกับระยะเวลาในการเขียนวิทยานิพนธ์อีกด้วย

5. นักศึกษาอาจปรึกษาอาจารย์หรือนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิในการเลือกหัวข้อก็ได้ โดยท่าน อาจแนะนำหัวข้อแก่ผู้ศึกษา หรือเมื่อนำหัวข้อไปซักถาม ท่านอาจให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่หัวข้อได้ เพื่อให้หัวข้อนั้นสมบูรณ์หรือชัดเจนมากขึ้น เช่น การเลือกหัวข้อที่มีเนื้อหากว้างหรือแคบเกินไป ท่านก็อาจให้ คำแนะนำเพื่อปรับให้หัวข้อนั้นให้มีความเหมาะสม และนักศึกษาอาจเชิญอาจารย์ท่านนั้นมาเป็นอาจารย์ที่ ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ของตนเลยก็ได้

อนึ่ง การตั้งชื่อวิทยานิพนธ์ก็มีความสำคัญเช่นกัน เพราะชื่อของหัวข้อที่จะทำนั้นจำเป็นต้อง สืบถึงเนื้อหาสาระที่เป็นประเด็นศึกษาของวิทยานิพนธ์ อีกทั้งยังเป็นตัวกำหนดขอบเขตในการศึกษาอีกด้วย ดังนั้นจึงควรตั้งชื่อให้มีความชัดเจน รัดกุม และสื่อถึงสิ่งที่นักศึกษาต้องการที่จะนำเสนอด้วย

เมื่อนักศึกษามีหัวข้อวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว นักศึกษาสามารถ จดทะเบียน หัวข้อวิทยานิพนธ์ในระบบได้ผ่านเว็บไซต์ <http://www.thesislaw.com/login.php> โดยนักศึกษาต้องแส กนคำร้องขอจดหัวข้อวิทยานิพนธ์เข้าสู่ระบบด้วย ทั้งนี้หากมีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อวิทยานิพนธ์นักศึกษาต้องทำ การแก้ไขในระบบดังกล่าวพร้อมแนบเอกสารคำร้องขอเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์เข้าสู่ระบบด้วย

2. การเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษานั้นนับว่ามีอิทธิพลต่อวิทยานิพนธ์เล่มนั้นๆอย่างยิ่ง เพราะอาจารย์ที่ปรึกษา จะทำหน้าที่ทั้งในการควบคุมดูแล เป็นที่ปรึกษา แนะนำแนวทาง หรือแม้แต่การแก้ปัญหาในการจัดทำวิทย นิพนธ์ของนักศึกษาไปตลอดจนสำเร็จเป็นเล่มสมบูรณ์ นักศึกษาจึงได้รับอิทธิพลและแนวความคิดมาจาก อาจารย์ที่ปรึกษาค่อนข้างมาก ดังนั้นการเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา ก็ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญและมีผลต่อวิทย นิพนธ์ไม่ต่างจากการเลือกหัวข้อที่เหมาะสม เพื่อเป็นหลักประกันในความสำเร็จของงานต่อไป

สิ่งสำคัญคือนักศึกษาควรรู้เสียก่อนว่าตนเองนั้นจะทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้ออะไร เมื่อรู้แน่นอน แล้วว่าจะทำในหัวข้อใด ก็ต้องรู้ต่อไปว่าอาจารย์ท่านใดที่มีความเชี่ยวชาญและอาจมีความสนใจในหัวข้อที่ นักศึกษาจะทำหรือไม่ โดยอาจจะนัดเวลาเพื่อที่จะพูดคุยกับอาจารย์ท่านนั้นๆโดยตรง หรืออาจถามเพื่อนๆใน สาขาเดียวกันดูก่อนก็ได้ โดยหากศึกษาปริญญาโทโดยมิได้ศึกษาในระดับปริญญาตรีที่สถาบันนั้นๆ ก็อาจ สอบถามกับเพื่อนที่ได้ศึกษาในระดับปริญญาตรีในสถาบันนั้นๆมา เพราะเป็นผู้มีโอกาสได้เรียน ได้พูดคุย รับรู้ เรื่องราวและแนวความคิดของอาจารย์ท่านนั้นมาก่อนแล้ว

ทั้งนี้อาจต้องพิจารณาเพิ่มเติมอีกว่าท่านจะมีเวลาในการให้คำปรึกษาได้มากน้อยเพียงไร อาจารย์บางท่านอาจจะมีภารกิจค่อนข้างเยอะ บางท่านเป็นที่นิยมของนักศึกษาและรับเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ ศึกษาจำนวนมาก ซึ่งทำให้ท่านไม่มีเวลาหรืออาจไม่ยอมรับเป็นที่ปรึกษาเพิ่มอีกก็ได้

อีกทั้งควรเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาที่นักศึกษาที่มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกับอาจารย์ท่านนั้น ไม่ควรเลือกอาจารย์ที่มีความเห็นทางวิชาการไม่ตรงกับผู้ศึกษามากนัก เพราะหากผู้ศึกษามีความเห็นที่ไม่ตรงกับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ก็จะทำให้การจัดทำวิทยานิพนธ์นั้นมีความยากลำบากมากขึ้น หรืออาจถึงขนาดทำให้การจัดทำวิทยานิพนธ์นั้นไม่สำเร็จเลยก็ได้

3. การค้นคว้าและการจัดการข้อมูล

การค้นคว้านั้นหมายความถึงการค้นเพื่อแสวงหาสิ่งที่ต้องการจากแหล่งต่างๆ และคว้า คือ การหยิบฉวยหรือเก็บเอาข้อมูลนั้นมาเพื่อใช้งาน หรือเพื่อประกอบในวิทยานิพนธ์ของเรานั้นเอง

โดยข้อมูลที่นักศึกษาจะค้นคว้านั้น แยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (PrimaryData) คือข้อมูลขั้นต้นที่เก็บมาจากแหล่งที่ผลิตหรือสร้างข้อมูลนั้นๆ ซึ่งเป็นข้อมูลดั้งเดิมไม่ผ่านการปรุงแต่งด้วยความคิดเห็นของบุคคลใดๆ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (SecondaryData) คือข้อมูลที่มีผู้อื่นนำมาใช้แล้ว เก็บรวบรวมหรือประมวลผลไว้แล้ว เป็นข้อมูลลำดับที่สอง ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ตีความของบุคคลนั้นแล้ว

โดยแหล่งข้อมูลสำคัญในทางนิเทศศาสตร์ที่นักศึกษาควรต้องไปทำการค้นคว้านั้น อาจเป็นข้อมูลปฐมภูมิเช่น ตั๋วบทกฎหมาย คำพิพากษาของศาล เอกสารของทางราชการ การบันทึกการประชุมต่างๆ หรืออาจเป็นข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นข้อเขียนของบุคคลต่างๆ เช่น หนังสือ บทความทางวิชาการจากวารสารหรือหนังสือพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ นอกจากนั้น อาจค้นคว้าเพิ่มเติมโดยการเข้าร่วมงานเสวนาทางวิชาการ การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักกฎหมาย การจัดทำแบบสอบถาม หรือการรวบรวมคำสัมภาษณ์ต่างๆซึ่งมีคุณค่าทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการศึกษา ทั้งนี้แม้การทำวิทยานิพนธ์ทางนิเทศศาสตร์ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาข้อมูลจากเอกสารเป็นหลัก แต่นักศึกษาก็สามารถเลือกใช้เครื่องมือในการศึกษาอื่นๆเพิ่มเติมที่เหมาะสมกับหัวข้อที่ทำได้ เช่น การศึกษาโดยการลงพื้นที่ภาคสนาม การสัมภาษณ์ หรือการออกแบบสอบถาม เป็นต้น

สำหรับการจัดการกับข้อมูลที่ค้นคว้ามาได้ นั้น ควรมีการบันทึกข้อความจากแหล่งที่มาต่างๆ เพื่อใช้ในการเขียนผลการอ้างอิง วิธีการหนึ่งที่นิยมใช้กันได้แก่ระบบการใช้กระดาษบัตร(Card) ที่มีขนาดไม่เล็กไม่ใหญ่จนเกินไป ควรจะเป็นขนาดเดียวกันทั้งหมดเพื่อสะดวกในการจัดตรรกะ(Index) เป็นเรื่องๆ เป็นหัวข้อละเป็นประเด็น โดยอาจเลือกกระดาษแบ่งให้เป็นสี่ตามบทตามประเด็นก็ได้

ข้อมูลที่จะบันทึกในกระดาษบัตร ถ้าเป็นหนังสือหรือบทความที่มีผู้เขียน ควรบันทึกให้ชัดเจนตามนี้

โดยระบบกระดาษบัตรนี้มีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่บันทึกเพื่อไม่ให้ลืมเท่านั้น ยังอาจใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ แยกประเด็นเพิ่มเติม อีกทั้งสะดวกในการอ้างอิงและการทำบรรณานุกรมอีกด้วย

4. การทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์

สิ่งสำคัญเบื้องต้นในการเขียนคือนักศึกษาต้องวางรูปดัชนีพันธ์ของตนเองเสียก่อนโดยการ
ทำเค้าโครง ซึ่งนักศึกษาต้องจัดทำหัวข้อต่างๆให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยควรกำหนดหัวข้อใหญ่ก่อน
จากนั้นก็กำหนดหัวข้อย่อยๆลงไป โดยต้องจัดการข้อมูลที่ได้มานั้นให้เป็นหมวดหมู่ และต้องคำนึงเสมอว่า
ตนเองนั้นกำลังทำดัชนีพันธ์เรื่องใดอยู่ เพื่อมิให้หลงประเด็นหรือออกนอกเรื่องไป

เค้าโครงของดัชนีพันธ์นั้น ประกอบด้วยส่วนประกอบหลักดังต่อไปนี้

1. ส่วนต้นของดัชนีพันธ์ หรือบทนำ คือส่วนอารัมภบทเพื่อนำเข้าสู่ดัชนีพันธ์

ประกอบด้วยเป็นมา สภาพปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา ระเบียบวิธีวิจัยหรือวิธีการศึกษา
ที่ใช้ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ที่สำคัญคือการตั้งสมมุติฐานของการศึกษา เพราะสมมุติฐานเป็นตัวกำหนดทิศทางของดัชนี
พันธ์ ในฐานะเป็นข้อเสนอเบื้องต้นในการตอบคำถามหรือผลการศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพิสูจน์
สมมุติฐานนั้น โดยสมมุติฐานจะมีความสัมพันธ์กับปัญหาของหัวข้อดัชนีพันธ์นั้น เนื่องจากสมมุติฐานนี้เป็น
คำตอบเบื้องต้นที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะเก็บข้อมูลมาเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานที่ตั้งขึ้นนั่นเอง

2. ส่วนกลางของดัชนีพันธ์ คือเนื้อหาสาระที่เป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆที่ได้ศึกษาค้นคว้า
มาประกอบก่อนอื่นนักศึกษาควรต้องนำเสนอเกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียนนั้น
เสียก่อน เพื่อให้รู้ว่าเราจะใช้หลักการใดในการคิด วิเคราะห์ ในการจัดทำดัชนีพันธ์ฉบับนี้บ้าง

นอกจากนี้ก็ควรที่จะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับต่างประเทศในเรื่องนั้นๆ เช่น ฝรั่งเศส
เยอรมัน อังกฤษ หรือสหรัฐอเมริกา ซึ่งการเปรียบเทียบนั้นเป็นการนำประสบการณ์ของต่างประเทศหรือระบบ
กระบวนการยุติธรรมอื่นมาแสดงให้เห็น โดยเป็นการเสนอให้เห็นทางเลือกที่สามารถนำมาเป็นตัวอย่างในการ
ปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาของการศึกษา โดยมีต้องถึงขนาดชี้ว่าของใครถูกต้องใครไม่ถูกต้องก็ได้ เพราะจะต้องดู
สภาพแวดล้อมของเราว่าจะเหมาะสมกับของประเทศหรือระบบใด

พอมีของต่างประเทศแล้วก็ต้องมีของประเทศไทย ว่าเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษานี้ ในประเทศไทย
นั้นมีหลักการเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าอย่างไร เป็นการบรรยายสภาพทั้งหมดในระบบกระบวนการยุติธรรมของเรา
เกี่ยวกับเรื่องที่ทำ

สำหรับส่วนเนื้อหาที่สำคัญคือ สภาพปัญหาหรือประเด็นที่นักศึกษาต้องการจะแก้ปัญหา
หรือหาคำตอบให้กับเรื่องนั้น ซึ่งถือเป็นแกนกลางของดัชนีพันธ์ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่เขียนในดัชนีพันธ์
เล่มนั้นๆ ย่อมเขียนเพื่อมุ่งเข้าสู่การวิเคราะห์ วิจัย หรือการหาข้อสรุปเพื่อแก้ปัญหาหรือการหาคำตอบใน
ประเด็นที่ยกมานี้ทั้งสิ้น

3. ส่วนคำลงท้ายหรือบทสรุป นอกจากจะมีการหาข้อยุติจากการพิสูจน์สมมุติฐานของดัชนี
พันธ์แล้ว โดยทั่วไปตอนสรุปมักมีการเสนอแนะปรับปรุงข้อกฎหมาย กระบวนการที่มีอยู่อย่างไรด้วย โดย
ข้อเสนอแนะนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก แต่ต้องมาจากการพิสูจน์ในเนื้อหาของดัชนีพันธ์ คือต้องมาจากเรื่อง
ที่เขียนไว้แล้ว ไม่ใช่ยกของไม่ ไม่ใช่้นำเรื่องอื่นมาใส่

การเขียนดุษฎีนิพนธ์นั้น นักศึกษาจะวางเค้าโครงแบบเรียงบทแบบแองโกลแซกซอน คือเขียนเรียงกันมาตั้งแต่บทหน้า จนบทสรุปและข้อเสนอแนะ หรือจะเขียนแตกประเด็นแบบก้างปลา คือ จากหนึ่งเป็นสอง จากหนึ่งเป็นสองไปเรื่อยๆแบบฝรั่งเศสก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความถนัดและความสามารถของนักศึกษา และการแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่าน

ทั้งนี้ก่อนที่จะได้พัฒนาไปเป็นดุษฎีนิพนธ์ฉบับจริง นักศึกษาจะต้องเข้าสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์เสียก่อน โดยในขั้นนี้นักศึกษาไม่ควรเขียนเนื้อหาสาระมากจนเกือบเป็นเล่มสมบูรณ์ เพราะการสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์นั้นเป็นการที่คณะกรรมการสอบจะทำการตรวจสอบเค้าโครงของนักศึกษาว่าสามารถที่จะนำไปสู่การพิสูจน์สมมุติฐานที่นักศึกษาได้ตั้งไว้ได้หรือไม่ มีสิ่งใดบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือต้องศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งนักศึกษาควรเตรียมตัวในการตอบข้อซักถามของคณะกรรมการเพื่อแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษามาพอสมควร

โดยนักศึกษาที่ประสงค์จะสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ นักศึกษาต้องยื่นคำร้องขอสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้เซ็นรับรองแล้ว ยื่นแก่บัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ ท่าพระจันทร์ พร้อมแนบร่างเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์จำนวน 6 เล่ม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการส่งเล่มให้กรรมการได้อ่านก่อนล่วงหน้าก่อนสอบไม่น้อยกว่า 15 วัน และจึงทำการนัดสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้นักศึกษาต้องติดตามประกาศกำหนดวันยื่นสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ การประเมินความก้าวหน้า ในแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งหากนักศึกษายื่นสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ภายหลังกรอบระยะเวลาที่บัณฑิตศึกษากำหนด นักศึกษามีหน้าที่ต้องส่งเล่มเค้าโครงหรือดุษฎีนิพนธ์ให้กรรมการและต้องนัดวันเพื่อสอบด้วยตนเอง

4. การเขียนดุษฎีนิพนธ์

ในการเขียนดุษฎีนิพนธ์นั้น นักศึกษาจำเป็นต้องจะรักษาสมดุลของการเขียน โดยคำนึงถึงรูปแบบการเขียนดังต่อไปนี้

1. การบรรยาย(Narration) คือการเล่าหรือลำดับความเป็นมาของเรื่อง
2. การบรรยาย(Description) คือการพรรณนาลักษณะและแง่มุมของหัวข้อที่ทำการศึกษา
3. การอธิบาย(Exposition) คือการจับประเด็นให้เข้าใจในความเกี่ยวข้องของสิ่งที่เป็นเหตุเป็นผลกัน รวมถึงการเปรียบเทียบให้เห็นความสอดคล้องและความแตกต่างระหว่างปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้น
4. การวิเคราะห์(Analysis) คือการแยกหัวข้อหรือประเด็นที่พิจารณาเป็นส่วนประกอบต่างๆของหัวข้อหรือประเด็นนั้นว่ามีอยู่อย่างไร แต่ละส่วนที่แยกออกมานั้นเป็นเหตุเป็นผลกับส่วนอื่นอย่างไร
5. การวิจารณ์(Criticism) คือการให้เหตุผลประกอบข้อพิจารณาว่าถูกต้องหรือไม่ สมบูรณ์หรือไม่ อย่างไร

6. การสังเคราะห์(Synthesis) และการลงความเห็น คือการเอาส่วนที่แยกได้มาจากการวิเคราะห์กับข้อวิจารณ์นั้นมาประกอบกันเป็นภาพใหม่ และลงความเห็นซึ่งเป็นความเห็นของผู้เขียนว่าถูกต้องเพราะอะไร

นักศึกษาควรจะรักษาสมดุลของการเขียนให้ดี ไม่ควรหนักไปทางสาธยายหรือบรรยายมากเกินไป ควรให้ความสำคัญกับการอธิบาย การวิเคราะห์และการวิจารณ์มากกว่า อีกทั้งต้องให้ความสำคัญกับการรักษาสมดุลระหว่างบท ของขนาดเนื้อหาที่เหมาะสมด้วย โดยไม่ให้น้ำหนักกับเรื่องใดหรือบทใดมากเกินไปจนเสียสมดุลการเขียนดุชฎินิพนธ์ นักศึกษาต้องใช้วัตถุประสงค์ของการศึกษาเป็นแกนหลักในการเขียน คือต้องตระหนักเสมอว่าจะเขียนเพื่อหาคำตอบเรื่องอะไร มิเช่นนั้น อาจทำให้การศึกษาค้นคว้านั้นออกนอกเส้นทางได้

นักศึกษาต้องพึงเขียนดุชฎินิพนธ์ให้มีความสอดคล้องกันในแต่ละบท ไม่ว่าจะป็นระหว่างบทหรือหัวข้อย่อยในบทเดียวกัน ไปจนแต่ละย่อหน้า ว่าเพื่อต้องการตอบประเด็นในเรื่องใด หรือแสดงข้อเท็จจริงข้อกฎหมายใด ในทุกบท ทุกหัวข้อย่อย ย่อมต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนทั้งสิ้น

ในเรื่องการใช้ลีลาและภาษาในการเขียนนั้น ขึ้นอยู่กับความถนัดและความนิยมของนักศึกษาเอง แต่อย่างไรก็ดีดุชฎินิพนธ์ ซึ่งเป็นเอกสารทางวิชาการ ต้องการความชัดเจนและถูกต้องของภาษา ความชัดเจนของการจับประเด็นปัญหาของข้ออ้างและการใช้เหตุผลสนับสนุน และความสำคัญของข้อพิสูจน์ โดยภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาทางวิชาการ ไม่ใช่ภาษาพูดหรือสำนวนโวหารมากเกินไป

โดยในการเขียนนั้น นักศึกษาควรวางแผนและตั้งเป้าหมายในการเขียนของตน ว่าแต่ละบทจะใช้เวลาเท่าใด เช่นบทละสองสัปดาห์ก็ได้ อีกทั้งยังควรวางแผนเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาว่าจะนัดหมายปรึกษา รายงานความคืบหน้ากับท่านอย่างไร โดยการเข้าไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาทุกครั้งไม่ควรไปมือเปล่า ควรมีความคืบหน้าหรือข้อมูลไปขอคำปรึกษาจากท่านด้วยทุกครั้ง

5. การสอบดุชฎินิพนธ์

การสอบดุชฎินิพนธ์ที่เรียกกันว่าการสอบปิดเล่มนั้น นับเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการจัดทำดุชฎินิพนธ์ โดยการสอบครั้งนี้เป็นการสอบเพื่อประมวลความรู้ที่มีต่อดุชฎินิพนธ์ของนักศึกษาที่เขียนดุชฎินิพนธ์นั้นๆตลอดจน เป็นการตรวจสอบความสมบูรณ์ของดุชฎินิพนธ์เป็นขั้นสุดท้ายจากคณะกรรมการสอบทุกท่านว่าจะให้ผ่านหรือไม่ ก่อนที่จะได้เผยแพร่สู่สังคมต่อไป

ในการเตรียมตัวเพื่อสอบปิดเล่มนั้น นักศึกษาควรทบทวนเนื้อหาของดุชฎินิพนธ์ของตนโดยละเอียดอีกครั้ง เพื่อที่จะได้รู้ถึงรายละเอียดของดุชฎินิพนธ์ของตนอย่างละเอียดและรอบด้าน เพื่อที่จะได้ตอบข้อซักถามของของคณะกรรมการได้ โดยอาจลองตั้งคำถามกับดุชฎินิพนธ์ตัวเอง และลองตอบคำถามนั้นๆ เพื่อเป็นการเตรียมตัวและซักซ้อมตนเองในการเข้าสอบปิดเล่มดุชฎินิพนธ์ ซึ่งอาจจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อนที่สนิทหรือขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาก็ได้

ในการเข้าสอบปิดเล่มนั้น นักศึกษาควรมีความมั่นใจในตนเองในการเข้าสอบ เพราะหากไม่มั่นใจแล้วอาจทำให้เราเกิดอาการประหม่าในการตอบข้อซักถามของกรรมการได้ เนื่องจากนักศึกษาได้

ทำการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ข้อปัญหาต่างๆในคุณนิพนธ์ของตนเองมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว ผู้ศึกษาย่อมมีความรู้ความสามารถพอในการสอบแล้ว นอกจากนี้ นักศึกษาควรสนใจในข้อเสนอแนะหรือข้อควรปรับปรุงที่กรรมการแต่ละท่านได้ชี้แนะเพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณนิพนธ์ให้สมบูรณ์แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆที่อาจมี เพื่อให้เป็นผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าเผยแพร่ต่อไป

การจัดทำคุณนิพนธ์นั้นมิใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ยากเกินความสามารถของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาอย่างแน่นอน ขอเพียงให้นักศึกษามีความตั้งใจจริง มีความชัดเจนในตนเอง มีความสม่ำเสมอ ซื่อสัตย์กับตนเอง อีกทั้งมีความมั่นใจในตนเองในการจัดทำและการสอบ ก็เชื่อว่านักศึกษาทุกท่านก็จะสามารถจัดทำคุณนิพนธ์ให้ประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

ก่อนทำการสอบคุณนิพนธ์ นักศึกษามีหน้าที่ต้องตรวจสอบการคัดลอกงานเขียนคุณนิพนธ์ของตนเองผ่านเว็บไซต์ <http://www.thesistulaw.com/login.php> และนำผลตรวจสอบการคัดลอกแนบให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาก่อนสอบคุณนิพนธ์

2.4 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1. ได้ศึกษาลักษณะวิชาต่างๆ ครบตามโครงสร้างหลักสูตร และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต
2. ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 (จากระบบ 4 ระดับคะแนน)
3. ได้ระดับ P (ผ่าน) ในการสอบวัดคุณสมบัติ และภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
4. ได้ระดับ S (ใช้ได้) ในการสอบวิทยานิพนธ์ โดยการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่คณะนิติศาสตร์แต่งตั้ง ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน โดยต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยวิทยานิพนธ์สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ
5. ผลงานคุณนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของคุณนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 1 เรื่อง
6. การนำเสนอผลงานในการสัมมนา อย่างน้อย 1 ครั้งตลอดระยะเวลาการศึกษาโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
7. การรายงานความก้าวหน้า (Progress Report) ทุกภาคการศึกษาโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาคุณนิพนธ์
8. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ที่คณะนิติศาสตร์และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด

2.5 ระบบการใช้งานห้องสมุด

นักศึกษาสามารถเข้าใช้บริการห้องสมุดโดยมีบริการดังต่อไปนี้

1. บริการยืม-คืน
2. บริการยืมระหว่างห้องสมุดภายนอกมหาวิทยาลัย
3. บริการยืมระหว่างห้องสมุดท่าพระจันทร์-รังสิต
4. บริการถ่ายสำเนาบทความวารสารระหว่างท่าพระจันทร์-รังสิต
5. บริการสิ่งพิมพ์สำรอง
6. บริการจองสิ่งพิมพ์
7. บริการวารสารและหนังสือพิมพ์
8. บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า
9. บริการจัดหาวัสดุสารนิเทศตามการเสนอแนะของผู้ใช้
10. บริการถ่ายเอกสาร
11. บริการนำชมและแนะนำการใช้ห้องสมุด
12. บริการรายชื่อวัสดุสารนิเทศใหม่
13. บริการสารบัญวารสารฉบับใหม่
14. บริการตรวจวารสาร
15. บริการวัสดุยืม
16. บริการฝึกอบรมงานด้านห้องสมุด
17. บริการสืบค้นฐานข้อมูล
 - * ฐานข้อมูลบรรณานุกรมทรัพยากรสารนิเทศของสำนักหอสมุด
 - * ฐานข้อมูลบทความวารสาร
 - * ฐานข้อมูลคำพิพากษาฎีกา
 - * ฐานข้อมูลออนไลน์ ได้แก่ West Law, Hein, Kluwer Competitive Law ฯลฯ

การจัดบริการของห้องสมุด

- ชั้น 1
 - * เคาน์เตอร์ยืม-คืน
 - * เอกสารประกอบการสอน
 - * หนังสือสำรอง
 - * บริการพิมพ์การสืบค้นข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์
- ชั้น 2
 - * หนังสือตำราภาษาไทย
 - * หนังสือตำราภาษาอังกฤษ
 - * วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์
 - * บริการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์
- ชั้น 3
 - * หนังสืออ้างอิงภาษาไทย
 - * หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ

- * วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาฝรั่งเศส
 - * หนังสือตำราภาษาฝรั่งเศส
 - * วารสารเย็บเล่มภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 - * วารสารเล่มปกภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 - * ราชกิจจานุเบกษา
 - * ข้อสอบเก่า
 - * บริการถ่ายเอกสาร
 - * คำพิพากษาศาลฎีกา
 - * บริการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์
 - * หนังสือพิมพ์
 - * หนังสืออนุสรณ์
 - * จัดเก็บหนังสือของศาสตราจารย์ ดร.หยุด แสงอุทัย, ศาสตราจารย์จิตติ ติงศภัทิย์ และศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ชัยนาม
 - * หนังสือหายาก (ติดต่อเจ้าหน้าที่ชั้น 3)
- ชั้น 4 * ห้องทำงานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สิทธิการยืมสิ่งพิมพ์

นักศึกษาปริญญาตรี	ยืมได้	10 เล่ม นาน	10 วัน
นักศึกษาปริญญาโท/ประกาศนียบัตรชั้นสูง		20 เล่ม	15 วัน
อาจารย์ บรรณารักษ์ นักวิจัย		40 เล่ม	1 ภาคการศึกษา
ข้าราชการ/ลูกจ้าง		10 เล่ม	10 วัน
สมาชิกสมทบ		5 เล่ม	15 วัน
บริการยืมระหว่างห้องสมุด		3 เล่ม	10 วัน

สถานที่ตั้ง

ชั้น 1-4 อาคารห้องสมุดสัญญา ธรรมศักดิ์ คณะนิติศาสตร์

Homepage : <https://library.tu.ac.th/>

เวลาเปิดทำการ

วันจันทร์-ศุกร์	เวลา 08.00-21.30 น.
วันเสาร์	เวลา 09.00-19.00 น.
วันอาทิตย์ ปิดบริการ	(เปิด 09.00-19.00 น. เฉพาะก่อนสอบ 1 เดือนครึ่งถึงสอบเสร็จ)
วันหยุดนักขัตฤกษ์	ปิดบริการ

หมายเหตุ : งดบริการบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยในช่วงก่อนสอบ 1 เดือนครึ่งถึงสอบเสร็จ

บริการของห้องสมุด